

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.399/2021/18.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2022. április 28. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. november 23. napján kihirdetett 2.B.274/2021/51-I. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 5 (öt) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja Terhelt1 vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetése óta a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Főügyészség NF.5701/2020/49-I. számú vádiratával emelt vádat Terhelt1 vádlottal szemben kábítószer birtoklásának büntette miatt.

[2] A Fővárosi Törvényszék 2021. november 23. napján kelt 2.B.274/2021/51-I. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklásának büntetében

[Btk. 178. § (1) bekezdés VII. fordulata, (2) bekezdés c) pont], és ezért hét év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és tíz év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. A szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, továbbá rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, és a bűnügyi költség viseléséről.

[3] Az ítélettel szemben a vádlott a büntetés enyhítéséért, a védő a cselekmény enyhébb minősítésének megállapításáért és a büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.633/2021/18. számú átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet felülbírálatára a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak szerint teljeskörű. A Fővárosi Törvényszék perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a bűnügyben releváns bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és együttesen értékelve állapította meg a vádlott védekezésével szemben a tényállást. A tényállás mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdés szerinti megalapozatlansági okoktól, így felülbírálatra alkalmas. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét is kellő terjedelemben teljesítette, a rögzített tényállás alapján okszerűen vont következtetést a vádlott elkövetéskori tudattartalmára, szándékára és bűnösségére nézve, a cselekményt törvényesen minősítette. A vádlott védőjének a vádlottól lefoglalt kábitószer jelentős mennyisége megállapítását célzó és ezzel összefüggésben a cselekmény Btk. 178. § (1) bekezdés VII. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerinti minősítést kezdeményező fellebbezése tényszerű alap hiányában nem foghat helyt. A büntetéskiszabás keretében a bíróság a vádlott javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket megvizsgálta, a vádlottal szemben a Btk. 80. § (2) bekezdésében írt középértéket meg sem közelítő tartamú szabadságvesztést szabott ki, melynek végrehajtási fokozata helyesen – miután a törvényhelyet az elsőfokú bíróság nem pontosan határozta meg – a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja szerint törvényes. Indokoltan a törvényi maximumban meghatározott időtartamban utasította ki Magyarországról a külföldi állampolgárságú vádlottat. A bűnügyben nem mutatható fel olyan, eddig bírói értékelési körbe nem vont nyomatékos körülmény, amelyre alapítottnak a vádlottra kiszabott büntetés enyhíthető lenne, így a vádlottnak és védőjének ez irányú fellebbezése sem vezethet eredményre. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének – az indoklás 5. oldal 2. bekezdésében írt jogszabályi hivatkozás helyesbítése melletti – helybenhagyását indítványozta.

[5] A védő fellebbezése írásbeli indoklásában az enyhítésért bejelentett fellebbezést fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy a vádlott az eljárás során bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelően foglalta össze a beszerzett bizonyítékokat, köztük a vádlott beismerő vallomását. A vádlott terhére megállapított bűncselekmény minősítését már maga sem vitatta, azonban a kiszabott büntetést eltúlzottnak tartotta. Az enyhítésért bejelentett fellebbezését azzal indokolta, hogy az időmúlást az elsőfokú bíróság nem értékelte enyhítő körülményként, továbbá a vádlott egészségi állapota is megromlott a büntetés-végrehajtási intézetben. Ezen felül a törvényszék nem értékelte megfelelően az enyhítő körülmények túlsúlyát, valamint nem kellő nyomatékkal vette figyelembe a vádlott családi körülményeit. Ezen indokok alapján a kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékének jelentős enyhítését indítványozta.

[6] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyész előzetes bejelentése szerint nem vett részt.

[7] A nyilvános ülésen a védő fellebbezése írásbeli indokai alapján az enyhítésre irányuló fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy a vádlott az eljárás során beismerő vallomást tett, csak annyit vitatott, hogy a kábítószer fajtáját illetően tévedésben volt, azt gondolta, hogy minden kapszulában kokain volt, nem tudta, hogy az utolsó kettő heroint tartalmazott. A védő perbeszédében az elsőfokú bíróság érvelését – miszerint a szállított kábítószer pontos típusával kapcsolatos vádlotti tévedés a cselekmény minősítését nem befolyásolhatja, így a bűncselekmény a kábítószer hatóanyag tartalmánál fogva a jelentős mennyiség helyett a különösen jelentős mennyiség szerint minősül – már nem kifogásolta. Kiemelte azonban, hogy nyomatékos enyhítő körülményként kell értékelni, hogy a kábítószer mennyisége csak minimális mértékben haladta meg a különösen jelentős mennyiség alsó határát. A vádlott bíróság előtt is ismert személyi körülményei alapján álláspontja szerint a kiszabott büntetés a nehéz sorsú vádlott esetében nem szolgálja a büntetés célját. A vádlott futárként, a kábítószer szállítójaként valósította meg a bűncselekményt, melyet a bírói gyakorlat enyhébben értékel. Emellett figyelembe kell venni a vádlott beismerő vallomását, családi körülményeit, büntetlen előéletét, valamint, hogy az eljárás alatt végig a legszigorúbb kényszerintézkedés hatálya alatt állt, továbbá 2000 óta legálisan tartózkodik egy európai országban, ahonnan anyagilag támogatta négy kiskorú gyermekét. További enyhítő körülmény az időmúlás is, melyet az elsőfokú bíróság nem vett figyelembe. Mindezen körülményekre tekintettel a büntetés jelentős enyhítését, a szabadságvesztés tartamának meghatározásakor az enyhítő szakasz alkalmazását indítványozta.

[8] A vádlott felszólalásában személyi körülményeiről nyilatkozott, továbbá megbánását hangsúlyozta. A kiszabott szabadságvesztés büntetés jelentős enyhítését kérte annak érdekében, hogy gyermekeiről megfelelően gondoskodni tudjon.

[9] A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[10] A másodfokú bíróság a védelmi fellebbezéssel támadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat a Be. 590. § (2) bekezdés alapján teljeskörű volt, kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére, ahogyan az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező ítéleti rendelkezések vizsgálatára.

[11] Ennek eredményeként a másodfokú bíróság megállapította, hogy törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. A tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerezett és azokat a tárgyalás anyagává tette. Az ítélet 4. oldalán indokát adta annak is, hogy a védelem indítványa ellenére miért nem rendelt el újabb szakértői bizonyítást a vádlottól lefoglalt kábítószer hatóanyag tartalmának ismételt meghatározására, érveivel a másodfokú bíróság is egyetértett, azt a fellebbezése indokolásában már a védő sem kifogásolta.

[12] Az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya nem volt.

[13] A másodfokú bíróság a nyilvános ülésen tett vádlotti nyilatkozat és a bemutatott orvosi iratok alapján a Be. 561. § (3) bekezdés b) pont szerint a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket azzal egészíti ki, hogy a vádlott jelenleg magas vérnyomás és alvási apnoe betegségben szenved.

[14] A másodfokú bíróság a felülbírálat során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete kisebb részben megalapozatlan a Be. 592. § (2) bekezdés c) pont alapján, mert a tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával. A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pont értelmében helyesbítette az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján az ítéleti tényállás 2. oldal utolsó mondatát a következők szerint:

[15] - A vádlott által a fenti módon Magyarország területére behozott és azon átszállítani szándékozott kábítószeres együttes tiszta hatóanyag-tartalma 381,81 gramm kokain-bázis és 13,1 gramm heroin-bázis, amely a különösen jelentős mennyiség alsó határának 106,35 %-a, azt 1,06-szeres mértékben haladta meg (igazságügyi vegyész szakértői vélemény).

[16] A tényállás pontosítására azért volt szükség, mert a törvényszék a lefoglalt kábítószeres hatóanyag-tartalmát – helytállóan – a vegyész szakértői véleményben foglaltak alapján állapította meg, azonban a szakértő szakvéleményben $[+/-]$ érték – megfogalmazása szerint úgynevezett kiterjesztett bizonytalanság – meghatározásával tüntette fel a hatóanyag-tartalmat. A másodfokú bíróság a szakértő által feltüntetett értékek közül a vádlottra nézve legkedvezőbb mennyiséget vette alapul, és ennek megfelelően módosította a kábítószeres hatóanyag-tartalmára vonatkozóan a tényállást a [15] pontban foglaltak szerint. Az elsőfokú bíróság indokolása is helyesbítésre szorul, tekintettel arra, hogy a 3. oldal 4. bekezdésében a 635,76 gramm anyag kokain-bázis tartalma a szakértői vélemény alapján helyesen 378 $\pm$ 18 gramm (és nem 3,78 $\pm$ 18 gramm, mint ahogyan azt az elsőfokú ítélet tartalmazza) volt.

[17] A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[18] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés d) pont alapján a szükséges részletességgel és iratszerűen tartalmazza azon bizonyítékok megjelölését és értékelését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta, az kiegészítésre nem szorul.

[19] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése is törvényes. E körben az elsőfokú bíróság megfelelő indokát adta annak, hogy miért nem tulajdonított jelentőséget a vádlott azon hivatkozásának, hogy tudomása szerint minden kapszula kokaint tartalmazott, arról nem tudott, hogy heroin tartalmú is van közöttük. Az elsőfokú bíróság érveivel ítéltábla is egyetértett, továbbá a vádlott első nyomozati vallomásában (2020. július 20-i vallomása) maga is akként nyilatkozott, hogy nem tudta a lenyelt kapszulákról pontosan, hogy „mik ezek”, azt azonban tudta, hogy a tényállásban rögzített módon kábítószer kell helységebe szállítania, amiért pénzt ígértek neki. E vallomását a nyomozási bíró előtt a kényszerintézkedés tárgyában tartott ülésen is fenntartotta. A kapszula tartalmára vonatkozó

későbbi védekezése erre figyelemmel nem csupán irreleváns, a büntetőjogi felelősség csökkentésére alkalmatlan, hanem minden ténybeli alapot nélkülöző is. A védelem fellebbezése írásbeli indokolásában, illetve a nyilvános ülésen tartott perbeszédében a cselekmény minősítésével kapcsolatos érveit már nem tartotta fenn.

[20] A büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság csaknem hiánytalanul feltárta, értékelésről részletesen számot adott. A másodfokú bíróság további enyhítő körülményként értékelte – kisebb nyomatékkal – a cselekmény elkövetése óta a vádlottnak fel nem róható időmúlást, valamint azt a körülményt, hogy a vádlott egészségi állapota megromlott. Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte súlyosító körülményként az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottságát, miután – szemben a védőnek azzal az érvelésével hogy az csak akkor vehető figyelembe súlyosító tényezőként, ha azt okirat alátámasztja – a bünteteskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK vélemény III/11. pontja értelmében a bűncselekmények elszaporodottsága akkor súlyosító körülmény, ha a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma (az elkövetéskor) a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál, amely e bűncselekmények vonatkozásában a főváros területére nézve köztudomású tény.

[21] A bünteteskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. számú BK vélemény rögzíti, hogy a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő – összefoglalóan a büntetést befolyásoló – körülmények a büntetést alakíthatják. A büntetést befolyásoló körülményeket tehát nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva kell értékelni, és a határozatban megindokolni. A bűnösségi körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben kell mérlegre tenni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése mellett kell megválasztani a vádlottal szemben az adott ügyben a büntetési célok elérését biztosító joghátrányt.

[22] A vádlott terhén megállapított cselekmény a büntetési tételkeret alapján a jelentős tárgyi súlyú bűncselekmények közé tartozik, azonban a cselekmény tárgyi súlyát csökkentti, hogy a kábítószer mennyisége a súlyosabb minősítést megalapozó különösen jelentős mennyiség alsó határát csak csekély mértékben haladta meg.

[23] Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a büntetési célok elérése érdekében a vádlottal szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt. A büntetés mértékének meghatározásakor is helyesen járt el, amikor azt a Btk. 80. § (2) bekezdésében meghatározott középértéket el nem érő tartamban határozta meg. A bűncselekményt futárként elkövető, e szerepet nem cáfolhatóan nehéz anyagi helyzete miatt vállaló, Magyarországon büntetlen előéletű, de a tagállamai ítéletek nyilvántartásában sem szereplő, beismerő vallomást tett, őszinte megbánást tanúsító vádlott esetében – figyelemmel a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség enyhébb fokára is – a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a

vádлотtal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának jelentős enyhítése indokolt, így a kiszabott szabadságvesztés büntetést a törvényi minimumban határozta meg. Az ítéltábla a védői érveléssel szemben a különösen jelentős mennyiségű kábítószer alsó határát meghaladó kábítószer esetén az enyhítő szakasz alkalmazására nem látott lehetőséget.

[24] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, az előzetes fogvatartás beszámítására, és a feltételes szabadságra bocsáthatóságra vonatkozó elsőfokú rendelkezések törvényesek. A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatának törvényhelyére utalást az ítéltábla akként pontosítja, hogy az helyesen a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján fegyház.

[25] Az ítélet egyéb rendelkezései – a bűnjelekkel kapcsolatos intézkedések és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezései – szintén megfelelnek a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek.

[26] Mindezek alapján az ítéltábla – a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva – a Be. 605. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[27] A Fővárosi Ítéltábla végzése elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2022. április 28.

Dr. Szalai Géza s.k.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.

Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2021. november 23. napján kelt 2.B.274/2021/51-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.399/2021/18. számú ítéletével 2022. április 28. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. április 28.

Dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: